

שיחת השבוע

ספרים חדשים

לעלות בסולם התפילה

מאת אדמו"רי חב"ד
בהוצאת מעיינות

עשרה מאמרים משבעת אדמו"רי חב"ד
העוסקים בעבודת התפילה, עם ביאור של
מנחם ברוד. 416 עמ'. הפצה: אור החיים.

שמירת הבריאות

מאת הרב שמעון גדסי
בהוצאת המחבר

הלכות הקשורות לתחום הבריאות
ולמצבים רפואיים מגוונים, בלשון קלה
וברורה, מבוססות על שולחן ערוך
אדמו"ר הזקן. 360 עמ'. טל' 03-9606018.

סודות ורמזים חינוכיים בשירת העשבים

מאת הר"ר אהרון פיקל
בהוצאת המחבר

ספר אלכומי מהודר, המגיש מסע
חינוכי בין פרחים ועצים, ברוח אמרתו
של רבי נחמן מברסלב "כל עשב ועשב יש
לו שירה". 184 עמ'. טל' 052-8855669.

ישיבת הנהלה

מאת סא"ל (במיל') יניב פוגל
בהוצאת המחבר

תובנות ניהוליות מודרניות הנלמדות
מפרשת השבוע ומתורת ישראל. גם טיפים
מעשיים. 214 עמ'. טל' 053-7345514.

היכנסו לצירת קשר עם בית חב"ד הקרוב אליכם

chabadisrael.co.il

חב"ד ישראל >> הכתובת שלך לכל עניין יהודי

זמני השבוע

יורשלים	תל אביב	חיפה	באר שבע	אילת	ניו יורק
19:03	19:25	19:16	19:23	19:18	20:06
20:24	20:27	20:28	20:24	20:20	21:15

פרקי אבות פרק א

**שבת ישראל,
קרם והזמנים**

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

אמונה עמוקה בחשיבותה של התורה.

הערך השני שחייבים להכיר בו הוא - היותן של הישיבות חלק מרכזי במסלול החינוך החרדי. שוו בנפשכם שהמדינה תחליט לגייס בני שש-עשרה, בטענה שהצבא זקוק לחיילים. ברור שתהיה התקוממות כללית, מפני שהצעירים עדיין מצויים בעיצומו של מסלול החינוך. גיל הגיוס הוא שמונה-עשרה, מפני שזה הגיל שבו במערכת החינוך הכללית מסיימים את החינוך העלייסודי ומקבלים את תעודת הבגרות. ובכן, בעולם החרדי נער בגיל שמונה-עשרה הוא עדיין באמצע מסלול החינוך שלו, ולא יעלה על הדעת לתלוש אותו משם.

תוצאות הדורסנות

יש גם החשש העמוק של ההורים מהשפעה שלילית על אורח החיים החרדי. אנשים מבחוץ יכולים לזלזל בחשש הזה, אבל את הציבור החרדי הוא מדאיג מאוד. שליחת צווי גיוס לרבבות

ערך לימוד התורה. תנאים בסיסיים לשיח אמיתי

תלמידי ישיבות אינה מרגיעה את החששות אלא להפך, יוצרת תחושה קשה של רדיפה ודורסנות.

מה השיגו כל הצעדים של פגיעה בתקצוב הישיבות ובמעונות היום והוצאת צווי המעצר? - מה שהיה ברור לכל בר-דעת: ירידה דרמטית במספר המתגייסים. הזהירו שזה מה שיקרה, אבל היו מי שלא באמת חיפשו דרכים לפתור בעיות, אלא רצו קרע ועימות חזיתי. הם יכולים לטפוח לעצמם על השכם: המטרה הושגה.

אותם אנשים שצועקים בגרון נחר שאסור לעשות ולו שינוי קטן ב'עילת הסבירות' בלי הסכמה רחבה, מוכנים לדרוס ציבור שלם, ואינם חושבים שראוי להקשיב לו ולחפש יחד פתרונות אמיתיים. לפחות נדע שזאת האמת.

מחפשים פתרונות או כותרות?

מי שעסקו בסוגיה מתוך רצון להגיע לפתרונות אמיתיים יודעים שיש כאן צורך למצוא את שביל הזהב בין כמה וכמה ערכים חשובים, שאי אפשר לזלזל אפילו באחד מהם

תחילת השבוע חגגנו את חג השבועות, 'זמן מתן תורתנו'. ביום הזה קיבלנו את התורה, ומאז ועד היום יהודים עוסקים בלימודה ורואים בה את מקור חיותם - "כי הם חיינו". למרבה הצער, דווקא בימים הסמוכים לחג, שכל-כולו מדגיש את חשיבות התורה, מתעצם המשבר על 'חוק הגיוס' ונשמעות אמירות קשות וכואבות כלפי לומדיה.

כדרכה של הפוליטיקה במקומותינו, נדיר לפגוש דיון ענייני, ששם את טובת העניין לנגד עיניו. רוב הבוחשים בקדירה מונעים על-ידי אינטרסים וזרים. אלה שואפים לערער את יציבות הממשלה. אחרים מובלים משנאת חרדים. ויש את הקופצים על כל עגלה שתוכל לספק להם כותרות.

באמצע המסלול

מי שעסקו בסוגיה מתוך רצון להגיע לפתרונות אמיתיים יודעים שיש כאן צורך למצוא את שביל הזהב בין כמה וכמה ערכים חשובים, שאי אפשר לזלזל אפילו באחד מהם. ראשית, ערך לימוד התורה. מי שאינו מבין את חשיבות הערך הזה, ורואה בתלמידי הישיבות 'בטלנים' העוסקים בדברים בלתי-רלוונטיים - אינו יכול להיות בר-שיח לדיון אמיתי.

יהודים המקדישים את מיטב שנותיהם ללימוד התורה אינם משתמטים מעול. להפך, הם נושאים בעול כבד וקשה, המושיב אותם מול אוצר הספרים היהודי משבע בבוקר עד עשר בלילה, ולעיתים אף מאוחר יותר, בלי שהדבר מעניק להם הטבה חומרית כלשהי. בסיום לימודיהם אין להם לא תואר ולא מקצוע (ובכן אין הדבר דומה כלל ללימודים אוניברסיטאיים). הם עושים זאת מתוך

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

מה לשודדים ולברכת כוהנים?

ברכת כוהנים נפתחת ב"ברכה ה' וישמרך". רש"י מפרש: "ברכה - שיתברכו נכסיד; וישמרך - שלא יבואו שודדים ליטול ממנו". מדוע צריך לשלול שוד ונזק בהקשר ברכתו של הקב"ה? אם הקב"ה מברך אדם בממון, כיצד שודדים יכולים ליטול אותו ממנו?

ההסבר הוא שגם לאחר שברכת הקב"ה ניתנת לאדם, ייתכן מצב שבו השפע יתעכב או אף יימנע, בגלל התערבות עניינים צדדיים, כגון חטאים. אפילו יעקב אבינו חשש קודם המפגש עם עשיו, אף שהקב"ה הבטיח לו שישמור עליו, והסביר: "שמא משהבטחתי נתלכלכתי בחטא".

מן המעיין

תופעה פלאית

"איש או אישה כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה" (במדבר ו,ב). "כי יפליא" - לשון פלא. זו תופעה פלאית, כי רוב העולם הולכים אחרי תאוותם, וזה נוהג להפך ואוסר על עצמו דברים מותרים.

(אבן עזרא)

בונה במה

הנזיר נחשב חוטא, והחטא הוא - שבונה במה לעצמו, היינו שפורש מכל העולם לנהוג איסור בדבר שהכול נוהגים בו היתר. לכך נאמר "כי יפליא" - שרצונו להיות מובדל ומופרש מזולתו. (כלי יקר)

יין מקרב

"חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה" (במדבר ג,ג). רבי עזריאל הורוויץ, 'ראש הברזל', שאל את הרבי מליובלין מדוע המתנגדים באים לידי התחברות עלידי לימוד התורה, ואילו אתם, החסידים - עלידי משקה? השיב לו: ברור מדברי חז"ל שמשקה מקרב יותר, שכן ביין נסך "אסרו יינם משום בנותיהן", ואילו תורה למד רבי מאיר אף מ'אחר', ולא חשש.

סייג למצווה

"מגפן היין, מחרצנים ועד זג, לא יאכל" (במדבר

ברכה עם הגנה

ייתכן שגם לאחר שהקב"ה מברך את האדם "שיתברכו נכסיד" תיווצר סיבה כלשהי שבגללה "יבואו עליך שודדים ליטול ממנו". על כך מבטיחה התורה "וישמרך" - השמירה באה ממקום הנעלה ממקור הברכה, והיא מבטיחה שגם במקרה של חטא וכדומה, הברכה תתגשם. כך נהג יעקב אבינו כאשר היה ירא "שמא יגרום החטא" - הוא התפלל לקב"ה "הצילני נא", שכן התפילה נעלית מהברכה.

הכוהנים מוסיפים ומברכים: "ישא ה' פניו אליך". 'נשיאת פנים' עניינה 'לפנים משורת הדין', היינו שגם אם מידת הדין קובעת שלא מגיע לאדם לקבל ברכה - הברכה תינתן בכל זאת, מפני שהיא באה ממקור שהוא למעלה מ'סדר ההשתלשלות' שדרכו השפע יורד לעולם.

שפע גדול מדי

הברכה מסתיימת ב"וישם לך שלום". חז"ל אמרו: "השלום שקול כנגד הכול". אם כן, מדוע השלום ממוקם בסוף הברכה? משום שתפקידו לוודא שהברכה תיקלט עלידי המקבל, כי בהיותה ברכה עוצמתית כליכך, ספק אם המקבל יהיה 'כלי' לברכה כזאת.

הדבר דומה למסופר (תענית כג,א) על חוני המעגל שעג עוגה וביקש גשמים, וירדו גשמי זעף, עד שהיה צריך להתפלל ולבקש שייפסקו, באומרו: "השפעת להם רוב טובה, אינם יכולים לעמוד". הבחירה במילה 'טובה' דווקא מלמדת שגם כאשר ניתן ריבוי של טוב - עדיין המקבל עלול שלא להיות 'כלי' כזה, ועד שהיא מביאה לו נזק.

השלום מגן

גם במתן תורה, כאשר בני ישראל שמעו את הקב"ה עצמו, התוצאה הייתה ש"על כל דיבור ודיבור פרחו נשמתם". בספר התניא מבואר שזה מפני עוצמת הגילוי, באופן ש"אין שם הסתר פנים כלל". זה תפקידו של ה'שלום' כאן - להתאים את האור האלוהי, שיהיה 'כלי' מחזיק ברכה.

בזוהר נאמר שהפסוק "פה תברכו את בני ישראל" בא לומר שברכת כוהנים ניתנת לעם ישראל דווקא "ולא לשאר עמין". הואיל והברכה מגיעה ממקור נעלה כליכך, עלול היה להיות מצב שגם ה'קליפות' יכולות לקבל ממנו. גם בזה באה הפעולה של ברכת ה'שלום', להבטיח שהשפע יגיע לישראל דווקא ולא לאחרים.

(תורת מנחם, כרך עב, עמ' 342)

אמרת השבוע

ראויים לכוסית 'משקה'

בסעודת מצווה שבה הסבו רבי נפתלי מרופשיץ וחסידי, שאלו החסידים את רבם: "למה נוהגים החסידים לשתות 'משקה' ולומר 'לחיים' אחרי התפילה?"

השיב הצדיק: "משום שאחרי התפילה יהודי מלא תשוקה לברך את הקב"ה ולומר 'שהכול נהיה בדברו'".

אמרו לו: "אם כן, למה צריכים לשתות 'משקה' דווקא? יכולים להסתפק במים, שאף עליהם מברכים 'שהכול נהיה בדברו'!"

חיך רבי נפתלי ואמר: "יהודי שידוע ומכיר שהכול נהיה בדברו של הקב"ה והוא בא לברך את הקב"ה על כך - וכי לא מגיע לו כוסית 'משקה' שעליה יוכל לברך?"

נזירות

והנזיר הנזיר היא היחידה בכל התורה שהתורה רואה צורך לעשות סייג למצווה: אף על-פי שהנזיר לא אסר על עצמו אלא "יין ושכר" בלבד, היא מחמירה עימו שאף "מחרצנים ועד זג לא יאכל".

(הגאון מוילנה)

שתייה לשלום

מה משיבים לאמירת 'לחיים'? מנהג העולם שעונים "לחיים טובים ולשלום". כי בפעם הראשונה שהיין נזכר בתורה (אצל נח, אחרי המבול), הוא לא היה לטובה. כך היה גם בשתייה הראשונה בעולם, שתיית היין של אדם הראשון, הכתובה במדרש על הפסוק "נתת מפריו ונתת אל"ף" ש"סחטה ענבים ונתנה לו". לכן מאחלים שעכשיו השתייה תהיה "לחיים טובים ולשלום".

(הרבי מליובאוויטש)

לב רך

בהתוועדות שנכח בה אדמו"ר הזקן ענה על איחול 'לחיים' באומרו "לחיים ולברכה". החסידים ששמעו נוסח זה בפעם הראשונה, דנו במשמעותו. אמר אחד מזקני החסידים: ידוע שכאשר "נכנס יין, יצא סוד", ובעבודת ה' הדבר מתבטא בהתגלות המידות. ומכיוון שיתכן שהתגברות המידות תהיה הפך הרצוי, לכן משיבים שיהיה "לחיים ולברכה" - לברכה.

לב של חב"ד

ליוי אישי והדרכה למבקרים
באוהל הרבי ובמרכז חב"ד
העולמי 770 בני יורק

ברוכים הבאים

לפרטים והרשמה כנסו לאתר חב"ד ישראל
או שלחו הודעה לזואפ: 051-5415770

ש"ק ה' מאלות אסורות פרק י"ד
א' פרק ה'
ב' פרק ו'
ג' פרק ז'
ד' פרק ח'
ה' פרק ט'
ו' פרק י'

פרק אחד ליום

ש"ק ה' מאלות אסורות פרק י"ד
א' פרק י"ז
ב' פרק י"ח
ג' פרק י"ט
ד' פרק כ'
ה' פרק כ"א
ו' פרק כ"ב

ג' פרקים ליום

לוח יומי ללימוד הרמב"ם
כתקנת הרבי מליובאוויטש

להאזנה לשיעורים היומיים הכנסו לאתר: 'האזינו' נט

י"א - י"ז סיוון

אסיקום
טכנולוגיית מים מתקדמת

מרעננים את הקיץ בנועם!

מתקדמים לבר מים נועם 2 ואולי תזכו להתרענן בחופשה זוגית בחו"ל!

ON TAP 24/7
מסנן

בר המים שכבש את ישראל
עכשיו גם בניו יורק וניו ג'רזי! להזמנות:
1-347-503-3082

לפרטי המבצע ולמוקד הזמנות:
077-230-4757

נעם
מבית אפיקים שבת

בכפוף לתקנון | בתוקף בתאריכים 20.5 - 20.7 | לפחות 2,000 יח' בסה"כ מכל ברי המים המשתתפים במבצע

מוסבר, שגילוי המשיח הוא דבר שלמעלה מהדעת. ביאת המשיח "היא גילוי בחינת נקודה פנימית הכללית", למעלה מבחינת הדעת". זו מתנה מלמעלה, שהאדם עצמו אינו יכול להגיע אליה על ידי דעתו ושכלו, אלא הקב"ה נותנה לנו באופן שלמעלה מהדעת.

הרבי מליובאוויטש מסביר (תורת מנחם כרך ט, עמ' 111. וראה שם עמ' 95 עוד ביאור, ש'היסח הדעת' משמעותו עבודה של 'היסח הדעת'). ש'היסח הדעת' הוא סוג עליון של ציפייה למשיח. אנו נדרשים לצפות למשיח לא על בסיס הבנתנו האישית בטוב שיהיה לנו בבואו. יש להסיח את דעתנו מכל המחשבות על טוב גשמי או רוחני, והמחשבה צריכה להיות בדבר אחד בלבד - שתושלם הכוונה האלוהית בבריאת העולם, "להיות לו יתברך דירה בתחתונים".

למה הגאולה באה בהפתעה?

הפסח הדעת. חז"ל אומרים (סנהדרין זז,א) "ג' באין בהיסח הדעת; אלו הן - משיח, מציאה ועקרב". הגאולה תבוא פתאום, בלי שנוכל לדעת מראש מתי בדיוק היא תבוא. כשם שאי אפשר לדעת מראש מתי תימצא מציאה ומתי יעקוץ עקרב, כך הגאולה תבוא בהפתעה. אנחנו צריכים להתפלל עליה, לייחל לבואה ולחשוב עליה כל היום ("לשוועתך קיוונו כל היום"), אבל לא נדע מתי בפועל יבוא המשיח, כי הדבר יקרה במפתיע.

המהרש"א מסביר מדוע נכרך ענין המשיח עם מציאה ועם עקרב דווקא: "אם זכה... יבוא לו משיח בהיסח דעת של מציאה, ששמחה וטובה יהיה לו; לא זכה - יהיה לו ביאת המשיח כהיסח הדעת דנשיכת עקרב, לרעה לו".

בספר התניא (אגרת הקודש סימן ד)

מפיעים באהבה

שחר הרי האושר

בן 65
תושב יהוד

בעקבות גיליון ה-2000 של 'שיחת השבוע' קיבל עליו להביא בכל שבוע את העלון ל'בית הלוחם' בתל-אביב

נולדתי בדימונה וגדלתי בקיבוץ חפציבה בעמק חרוד. התגייסתי לצה"ל, לחיל השריון. לחמתי במלחמת שלום הגליל, וראיתי מראות קשים שמלווים אותי עד היום. הייתי מאמן כדורסל בכל הרמות, ועסקתי בעוד מגוון עיסוקים.

בהיותי בן 49 התחלתי לשמור תורה ומצוות, ואני מנסה ליזום רעיונות שיביאו אור בעם ישראל, יגבירו את האחדות ואת אהבת ארץ ישראל.

מדי יום חמישי אני הולך לפעילויות ב'בית הלוחם'. הקמתי שם מניין קבוע לתפילות מנחה וערבית, ובשבועות האחרונים התחלתי להזמין 20 גיליונות של 'שיחת השבוע', ואני מביא לשם את העלון. אני רואה שאנשים קוראים את העלון ולוקחים אותו עימם. ככל שיידרש, אביא כמות גדולה יותר.

קונה ספרי תורה פסולים
(גם מיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

תשלום הוגן

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

הריח הטוב של הביזיון

"עצרו כאן!", הורה פתאום רבי חיים מצאנז, "אני מריח מהבית הזה ריח מיוחד".

הרבי ומלווייו עברו בעיירה שבה לא ביקר מעולם, וכשעברו ליד אחד הבתים הורה לעגלון לעצור, וביקש להיכנס לבית. תושבי העיירה נדו בראשם. "נראה שהצדיק מבקש להוכיח את ר' פסח על המעשה שעשה", שיערו.

כשראה ר' פסח את רבי חיים ניצב על מפתן דלתו, כמעט התעלף. "אני מריח כאן ריח מיוחד", אמר לו הרבי, "בבקשה הרשה לי להיכנס לביתך".

רבי חיים החל להתהלך בבית, כמחפש אחר דבר מה. "אני מריח כאן ריח גן עדן", חזר ואמר, בעודו מתקרב אל ארון הבגדים. "האם תוכל לפתוח את הארון?", שאל.

חיזורון עז כיסה את פניו של ר' פסח. בידיים רועדות פתח את הארון. מול עיניהם של הרבי וחסידי נתגלתה לא פחות ולא יותר – גלימת כומר.

"ר' פסח, ספר לנו מה פשר הבגד הזה שבביתך", ביקש הרבי.

בקול רועד החל ר' פסח לספר:

גבאי צדקה הייתי. בכל חודש ערכתי סיבוב בבתי העיירה, לאסוף כספים לצורכי הצדקה.

זה קרה בלילה, אחרי שסיימתי סבב של איסוף צדקה, ואחריו סבב חלוקה, שבו חילקתי את כל הכסף שנאסף לידי נזקקים. בשובי לביתי המתינה לי אלמנה שלא הכרתי, וסיפרה בבכי על מצבה הקשה, שבעלה השאיר חובות רבים, ושהיא חייבת עכשיו לשלם אלפיים רובל, שאם לא כן, תושלך מביתה לרחוב.

השבתי לה שזה עתה חזרתי מסיבוב התרמות, וכבר חילקתי הכול. היא פרצה בבכי נואש, שקרע את ליבי. האישה כמעט התעלפה. החלטתי

לצאת שוב למגבית, אולי אמצא יהודים שיסכימו לפתוח את ליבם בעבור האלמנה המסכנה.

עברתי ליד בית מרזח, ופתאום אני שומע צעקה המופנית לעברי: "הנה פסח היהודי. במקום לעבוד מקבץ נדבות... האם שוב אתה רוצה כסף?".

התייצבתי מול חבורת ההוללים ועניתי: "כן, אני צריך כסף, בעבור אלמנה ואומללה ויתומים רעבים!".

כששמעו זאת הגויים השיכורים פרצו בצחוק. אחד מהם, שהיה בנו של אציל בעל ממון ושונא יהודים, פנה אליי ושאל לכמה כסף אני זקוק. השבתי לו שאני צריך אלפיים רובל.

בעקבות הריח. רבי חיים מצאנז וציונו

רבי חיים החל להתהלך בבית, כמחפש אחר דבר מה. "אני מריח כאן ריח גן עדן", חזר ואמר, בעודו מתקרב אל ארון הבגדים. "האם תוכל לפתוח את הארון?", שאל

"בוא נעשה עסק", הציע. "נלביש אותך בגדי כומר ונוליך אותך בכל רחובות העיירה בשירה ובריקודים, כדי שכולם ייצאו מהבתים לראות את המחזה. אם אתה מסכים, תקבל את מלוא הסכום".

היה ברור לו שאסרב להצעה. וכי אני, גבאי צדקה מכובד ובעל משפחה, אמיט על עצמי בושה וחרפה שכזאת?

ואז נזכרתי באלמנה המסכנה שממתינה

מחוץ לדלת ביתי. ראיתי בעיני רוחי את ילדיה האומללים, שעלולים להיזרק לרחוב אם תשוב אל ביתה בידים ריקות.

נשמתי עמוק והשבתי בחיוב.

בן האציל קפץ על ההזדמנות בחדווה. חבריו משכו אותי אל ביתו, שם הלבישו עליי את בגדי הכמורה. משם דחפו אותי אל הרחוב הראשי ובתהלוכה רועשת החלו להוליך אותי בחוצות העיירה.

כל יהודי העיר יצאו מבתיים נדהמים ומבוושים. מעולם לא התביישתי כך. כל דקה שעברה הייתה לי כנצח. דמעות שטפו את פניי, בעוד הגויים מתפקעים מצחוק ואחיי היהודים מוחים בכאב.

כשהסתיים מסע הייסורים, הוציא בן האציל מכיסו אלפיים רובל ושילח אותי אל ביתי עם בגדי הכמורה. האלמנה עדיין חיכתה לי ליד הפתח. היא הביטה בפליאה בבגדי הכומר שעליי, אך לא אמרתי לה דבר. נתתי לה את הכסף ונכנסתי לביתי.

בימים הבאים התביישתי לצאת מביתי. אשתי וילדיי נהפכו ללעג ולקלס. הצטערתי מאוד על הביזיונות שגרמתי להם. אך כאשר פתחתי את הארון וראיתי את בגדי הכמורה, הזכרתי לעצמי שהכול נעשה למען אלמנה ואומללה ויתומים רכים.

ר' פסח סיים את סיפורו ופרץ בבכי חרישי.

"כעת אני מבין את פשרו של ריח גן העדן שהרחתי ליד ביתך", אמר רבי חיים מצאנז, וחיוך גדול על פניו. הוא חיבק את ר' פסח בחום.

"אחרי מאה ועשרים, כשתסתלק מן העולם, בקש שיעטפו אותך בבגד זה, כדי שיהיה מליץ יושר בעבורך", הורה הרבי.

כהוראת האדמו"ר כך נעשה, ובכוא עיתו נקבר ר' פסח בבגדי הכמורה.

לימים הורתה הממשלה לסלול כביש במקום שבו עמד בית הקברות שבו נטמן ר' פסח. היהודים נאלצו לפנות את הקברים ולהעבירם למקום אחר. כאשר קברו של ר' פסח נפתח מצאו את גופו שלם לחלוטין, פרט לקצה הרגל שאותו בגד הכמורה לא כיסה.

(עלפי 'שאל אביו ויגד') (ע"ר)

השנה יותר מתמיד

ממשיכים בדרכן של המיילדות מצילים תינוקות ומביאים חיים לעולם.

אפרת

אגודה למתן יעוץ וסיוע לנשים הרות במצוקה (ע"ר)

3042 *

תקציר: לילה נורא עבר על צ'יקו. הוא מגלה שאבא שלו מבקש לפגש בביתו, בגללו! הוא דואג לומר אמנון, אך אינו רוצה להסגיר את אביו. מה יעשה? הוא מבקש עצה משניאור

אורחים מוזרים בהתועדות

בדיקה במוסד התברר שיש לאוטו שלו עוד כמה בעיות רציניות, ולכן אי-אפשר לשחרר אותו אלא בעוד כמה ימים... הבטחתי לצ'יקו תשובה סופית, בעזרת ה', עד לערב ושכחתי שבאותו ערב אני הולך בכלל להיות בהתועדות הגדולה לכבוד י"ב תמוז, חג הגאולה של הרבי הרי"צ!

ההתועדות היתה באמת מיוחדת. הגיע 'משפיע' אורח: חסיד מבגר ששטח אותנו בספורים נפלאים מזמן היותו תלמיד צעיר אצל הרבי יוסף-יצחק מליובאוויטש, הרבי הרי"צ, בתקופה שבה כבר שהה הרבי הרי"צ בארצות-הברית. היה מרתק. התפעלתי מר' יוסף-יצחק, השליח הנמרץ שארגן את כל ההתועדות. כל רגע הוא קופץ להביא משהו לשלחן או להביא משהו... הנה, הוא נכנס כעת שוב. את מי הוא 'סחב' הפעם? קפצתי מקומי.

זה היה צ'יקו! עשיתי לו סימן שישב, יקשיב קצת, עוד מעט נצא החוצה לעדכונים. הוא נאות. משהו הצטופף והכניס אותו פנימה בשמחה.

"יום אחד", ספר החסיד, "נכנס לפתה שלנו המשגיח ומסר בקשה בשליחותו של הרבי הרי"צ - שהיות ובמים אלו עצמם מתרחשת שואה נוראה על ראשם של היהודים מעבר לים, חשוב שאנחנו, הילדים היהודים שזכו לגור מחוץ לאזור הכבוש הגרמני, נתן בטוי להשתתפות שלנו בצערם של אחינו הסובלים מעבר לים."

הצעתו של הרבי הרי"צ היתה, שבמשך השבוע הקרוב, כל הילדים יתאפקו משלושה דברים: מאכילת

ממתקים, מאכילת גלידה ומצפיה בסרט... כל ילד ימלא טבלה ובה יפרט ביחס לכל יום ויום מימי השבוע שחלף, אם עמד בכל אחת משלוש המשימות! ה'מבצע' התמשך עוד ועוד, ואנחנו עמדנו בכבוד במשימה הזו, עד תם השואה הנוראה. כל חברי הפתה שלי, סיס המשפיע בחינה, "וגם אני עצמי, איננו מסגלים עד היום אפילו להסתכל על גלידה..."

פתאום נכנסו שני אנשים מוזרים לבית הפנסת, והפעם בלי הזמנתו של ר' יוסף-יצחק...

המשך יבוא

הגענו לשערי התלמוד תורה ולשעה שמונה וחצי, ועדין לא פציתי את פי. לא ידעתי מה לומר. עצרנו, עמדנו זה מול זה. אני נמוך, הוא גבוה. אני צעיר, הוא מבגר ממני אולי בשלוש שנים. אני ילד חסידי הלומד בתלמוד תורה והוא איננו לומד בשום בית ספר. אמא שלו בשמים ואבא שלו בפלא, ואנחנו שנינו, באפן מוזר לגמרי, הפכנו לזוג ידידים. אבל לא סתם ידידים... וכעת הוא מביט בי במבט כמעט נואש, מיחל לעזרתי, אחרי שעשה 'מסירת נפש' ושתף אותי בסודותיו הכמוסים ביותר. לבי המה בקרבי. הרגשתי באותו רגע שאעשה בשבילו הכל. האם אעמד בגדל המשימה?

"שמע, צ'יקו!", הנחתי את ידי על כתפו ברגש. "אני חייב כעת להכנס ללמודים ואמה תדאג בינתיים שפר אמנון לא יעז להתקרב לאוטו שלו. תספר לו

משהו, אני סומך עליך. אני אחשב חזק וזה יעזור! ואני רוצה לומר לך ש... שאתה פשוט גבור... ותראה שבסוף הכל יהיה בסדר! להתראות!" מהרתי להפרד ממנו כי מפעל לעיני שהתלחלחו פתאום, ראיתי דמעה נוצצת בעיניו של צ'יקו! וזה לא התאים לכבוד שלו שאני אראה אותו בוכה.

ימים עברו ועדין לא הצלחתי לחשב על פתרון מתאים לצ'יקו. התאמצתי, שכרתי את הראש, הפכתי בדבר מפל הכוונות, ורק קבלתי סחרחורת. באמת, מצב מסבך. דוקא צ'יקו היה מעשי ממני. הוא נגש לאמנון ואמר לו בפשטות, כי תוך כדי

פרשה מי יודע

את מי מברכים?

שאלה: הצווי שהכוהנים יברכו את עם ישראל מסתים במלים (במדבר ו,כז): "ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם". מה הכוונה במלים האלה?

תשובה: הפרוש הפשוט (שמקורו במדרש) הוא, שהכוונה לשם המפרש של הקדוש-ברוך-הוא, שאין רשות לשום אדם לאמרו מרב קדש, ובו הכוהנים מברכים את ישראל.

הרלב"ג (רבי לוי בן-גרשם) מפרש קצת אחרת - הכוהנים צריכים ללמד את בני ישראל את שמו המפרש של הקדוש-ברוך-הוא. ואז, כשפירשו את שמו, ישגיח עליהם השגחה יתירה ויברך אותם.

הרבי מליובאוויטש מסביר שרק בבית המקדש הכוהנים היו רשאים לברך את בני ישראל בשם המפרש, משום שזה ביתו הקדוש. בבוא הגאולה כל העולם יהיה קדוש כמו בית המקדש, כפי שנאמר "ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד".

שאלה: בסוף הפסוק נכתב "ואני אברכם" - את מי?

תשובה: רש"י מביא, על-פי הגמרא, שני פירושים: פרוש אחד - את עם ישראל, פרוש שני - את הכוהנים.

הפלי"ק' בוחר בפרוש השני ומוסיף הסבר מענין. נהוג שהתנן מקריא לכוהנים מלה במלה, והם אומרים אחריו: "ברכה - ברכה", "השם - השם", וכן הלאה.

מדוע זה כך? מפני שהתנן הוא המתנה, שמושך את השפע ואת הברכה מהשמים על ראשם של הכוהנים. התנן מברך את הכהן ואומר לו "ברכה ה' וישמרה". הכוהן 'מתמלא' בברכה והוא מוזג אותה לכלי - לבני ישראל.

אומר הקדוש-ברוך-הוא: "ואני אברכם" - תחלה אברך את הכוהנים, על-ידי התנן, והכוהנים בתורם יברכו את בני ישראל.

ועוד פרוש של המדרש: הקדוש-ברוך-הוא מדגיש "ואני אברכם", כי הברכות באות ממנו, והכוהנים הם רק השליחים להעברתן לבני ישראל.

מה רבו מעשיה' ה'

מפלצת או דג

דג מת שנחף לחוף. צילום: Regalecus glesne

זה אמיתי?! הביולוג הנורוגי, שראה את היצור הזה לפני כמאתים וחמשים שנה, היה משכנע שפגש את מפלצת הים האגדית. הוא לא האמין למראה עיניו – יצור באורך של אחד-עשר מטרים, בעל מבנה גוף ארוך וצר. הביולוג הבין שגלה סוג חדש של דג.

ליצור הזה קוראים דג המשוט. הוא אחד היצורים הימיים המסתוריים והמרשימים ביותר, ולא סתם יש סביבו המון אגדות. בדרך כלל הוא חי בעמקים של עד קילומטר מתחת לפני הים, ולעתים נדירות בלבד מתקרב לחוף.

קשה מאוד לראות דג משוט חי. ברוב הפעמים שבהן בני-אדם ראו אותו היו אלה דגים חולים או מתים שנשחפו לחוף. כיום מנסים מדענים לחקור אותו בעזרת צוללות הידרודות למעמקים.

משקלו יכול להגיע ל-270 קילוגרמים ואורכו לשבעה-עשר מטרים. גופו דק, שטוח כמו סרט, בצבע כסוף-מתכתי. ספיר גב אדמדם בולט ומסלסל נמשך מהראש לכל ארוך הגוף, והוא נע בתנועה גלית ומקדם את הדג במים. מכאן שמו – דג משוט.

למרות המראה המפחיד שלו אין הוא מסכן. הוא נזון מיצורים זעירים שהוא מסנן מתוך המים.

יש המאמינים שאם דג משוט מתקרב למים רדודים, סימן שרעידת אדמה מתקרבת ובאה. האם יש לכך בסיס? לא בהכרח. היו שהסבירו שבפלג-חיים שחיים קרוב לקרקעית הים רגישים יותר לשנויים שמתחוללים בה.

עיניו של דג המשוט גדולות, ומתאמות לסביבה החשוכה של מצולות הים. בדרך כלל הוא חי בקבוצות, לא בלהקות גדולות, ויכול להגיע לגיל עשרים שנה.

4

איור: מרדכי אייזנשטט

מאת: דניאל גורדון

תקציר: ר' פסח-ימשה הולך הביתה בלי לעורר תשומת לב מיתרת, ונוצל את עצמו בחדר צדדי הוא מתחיל למנות את השטרות שמצא ומגלה שהוא מחזיק אוצר ממש: אלף זלוטי!

נה, באמת תפסיק לדמיון... זה לא שלך! פשוטו אבד את זה, ואת האגדה חייבים להשיב!

טאטלה, הבל בסדר? בן בודאי! אני תלוי בא...

התורה הקדושה מצוה עלינו להשיב את האבדה. זאת מצוה, ויש לקיים בשמחה!

"לא תוכל להתעלם..."

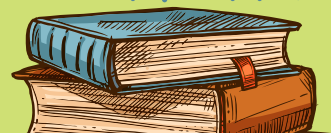
תבן אשוב קינדר לאח! עלי לסדר פשהו...

אין לי משגל מה לעשות... אולי בבית הפדרש אמצא פתרון...

הפשוט: יבוא

הלכה בשבוע

בשעת ברפת הכוהנים צריך לעמוד כשהפנים מפנות לכיוון שבו הכוהנים עומדים. מי שמפנה את הגב אל הכוהנים – אינו מקבל את הברכה. וכל מי שעומד ועונה אמן בכונה – נעשה שותף במצוה.

חיים יהודיים

מנחם כהן

הדובר היהודי כובש את הונגריה

תעודת זהות. ר' יהונתן מג'רי, בן 49, יליד הונגריה ותושב המדינה. משמש הדובר היהודי הבולט ביותר, והופעותיו התקשורתיות מקדשות שם שמיים. הוא מצליח להאזיב את היהדות על מיליוני בני-אדם.

ילדות. נולדתי בהונגריה, במשפחה לא-דתית. עד גיל תשע לא ידעתי כלל שאני יהודי. גם לאחר מכן לא הבנתי את משמעות הדבר. בשנת תש"נ (1990), כשהייתי בן ארבע-עשרה, האחים רייכמן מקנדה פתחו אצלנו בית ספר יהודי. שם הרגשתי חיבור חזק לשורשים. בהמשך ססתי לארה"ב, ולמדתי עשר שנים בישיבה ליטאית.

חסידות. כשחזרתי להונגריה, חיפשתי מסגרת דתית, ואך טבעי היה שהתחברתי לשלוחי חב"ד. הם הקימו פה אימפריות של חינוך, תורה וחסד, ולמעשה נהפכו לעורק המרכזי של החיים היהודיים. השלוחים הרב ברוך אוברלנדר, הרב שלמה כובש ואחרים, פתחו לי צוהר לחסידות. קבעתי איתם חברותא בתורה וחסידות.

חיבור כובש. בהתחלה לא היה לי קל להבין את החסידות, אבל ה' עזר והיגיעה עזרה לי להבין. עולם חדש נפתח לפניי. הרגשתי חיבור מיוחד אל הרב כובש, שסיפורו דומה לשלי, ונעשינו ידידים קרובים.

תקשורת. נכנסתי לעבודה בתקשורת, ואט-אט התחלתי לעסוק גם בדוברות, במסגרת עבודתי עם חב"ד בהונגריה. בזכות שפת האם ההונגרית שלי והכרת הנפש ההונגרית, אני זוכה להביא את דבר היהדות בגישה המתאימה לכלל תושבי המדינה.

אנטישמיות. הונגריה נחשבת המדינה הבטוחה ביותר ליהודים באירופה. יש ידידות עמוקה מאוד בין ראשי הממשלות של שתי המדינות. הרשויות גם לא אפשרו לפליטים

עד גיל 9 לא ידע שהוא יהודי, וכיום נהפך לדובר היהודי הרהוט ביותר בהונגריה. ר' יהונתן מג'רי מפיץ תורה ויהדות ומחולל קידוש שם שמיים בקרב מיליונים

יודע את הנפש ההונגרית. מג'רי כדובר רהוט של היהדות

כנסת מפוארים ועד בתי ספר גדולים; מארגוני תורה וחסד ועד מסעדות כשרות למהדרין; ממחנות קיץ לכל הגילים ועד שרשרת פרויקטים שנוגעים בכל הקשת היהודית, במעגל השנה כולה.

מיליונים. בתקופת הקורונה ייסדנו שיעור וירטואלי. השיעור התחיל עם כמה עשרות צופים, וכיום יש לנו כבר ארבעים אלף איש, שעוקבים אחרי התכנים שלנו. מקצת הסרטונים שלנו הגיעו ליותר מחצי מיליון צפיות. סדר יומי נע בין ראיונות ברדיו, בטלוויזיה, בפודקאסטים. אני מדבר על יהדות, על התורה, על ישראל. פעם בשבועיים אני מתארח בתכנית הבוקר הפופולרית בטלוויזיה המקומית.

סרט השבת. כדי להמחיש את החיבור בין הונגריה ליהודים, אספר כי לפני חצי שנה, ערוץ תקשורת גדול מאוד הפיק סרט מיוחד על השבת. דבר כזה לדעתי לא קרה בשום ערוץ תקשורת בעולם. הם פשוט הסבירו לצופים מה זה קידוש, חלות, וכל שלב בשבת. הסרט גרם קידוש השם גדול מאוד.

אמת. התורה שלנו נקראת תורת אמת, ולא בכדי. תורת ישראל היא אמת מוחלטת. אנחנו, היהודים, זכינו בדבר מיוחד שאין לאחרים – שהאמת בצד שלנו ושאנחנו בצד האמת. לכן אני לא צריך להתאמץ הרבה כדי לגרום להונגרי ממוצע לאהוב אותנו. כשאומרים את האמת

– אנשים מבינים וגם מעריכים. במצב הרגיש היום בישראל ובעולם היהודי בכלל, כל יהודי צריך לדעת שהוא שגריר קטן, גם של ישראל וגם של העם היהודי, ויש לכל אחד ואחד מאיתנו אחריות. עלינו להאזיב את שם ה' ולגרום לקירוב ולהורדת הקיטוב – הן מבחוץ הן מבפנים.

ממדינות מוסלמיות לזרום לכאן, כפי שנעשה בצרפת, בשוודיה ועוד. יש פה ושם אנטישמיות ישנה, של כאלה שאינם אוהבים יהודים, אבל האנטישמיות החדשה מבית היוצר המוסלמי – ברוך השם אינה קיימת כאן.

מעצמה. תקצר היריעה מלפרט את המהפכה היהודית שמובילים כאן שלוחי חב"ד, מבתי

המחיר הממוצע למשפחה

במקום
700 250

לבדיקת זכאות צרו קשר <

077.444.7777

צריך לעשות הכל שיהיה בסדר

גפןבסד

basad.co.il

תהיו בטוחים

מחיר כזה לא תמצאו
בשום מקום

- ← ניתוחים בארץ וטיפולים חלופיים
- ← ניתוחים פרטיים בחו"ל
- ← השתלות איברים בארץ ובחו"ל
- ← טיפולים מצילי חיים בארץ ובחו"ל
- ← ייעוץ רפואי
- ← תרופות שאינן בסל הבריאות
- ← ילד חמיושי והלאה ללא עלות

**בטוח
זה קולקטיב**
הביטוח הכי משתלם
לכל המשפחה